

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 18. března 2014

o odmítnutí návrhu prováděcího nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla

(2014/149/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

pozbytím platnosti byla opatření rozšířena prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1294/2009⁽³⁾. Tato opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 5. října 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 1472/2006⁽²⁾ (dále jen „napadené nařízení“), které uložilo konečné antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a stanovilo konečný výběr uloženého prozatímního cla. Na základě přezkumu před

(2) Někteří vyvážející výrobci podali k Tribunálu žaloby na zrušení napadeného nařízení. Tribunál tyto žaloby zamítl⁽⁴⁾. Soudní dvůr však v odvolacím řízení svými rozsudky ze dne 2. února 2012 ve věci C-249/10 P, Brosmann a další v. Rada a ze dne 15. listopadu 2012 ve věci C-247/10 P, Zhejiang Aokang Shoes v. Rada (dále jen „rozsudky“) zrušil rozsudky Tribunálu a zrušil i nařízení (ES) č. 1472/2006 v rozsahu, v němž se týká navrhovatelů. Soudní dvůr zejména dospěl k závěru, že Komise měla přezkoumat žádosti, které jí navrhovatelé předložili za účelem přiznání zacházení jako v tržním hospodářství v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 1225/2009, a dále uvedl, že nelze vyloučit, že takový přezkum by pro navrhovatele vedl k nižší sazbě antidumpingového cla.

(3) Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽⁵⁾ Komise informovala vyvážející výrobce, kterých se dané rozsudky týkaly, že se rozhodla pokračovat v řízení o nahrazení zrušených částí napadeného nařízení a přezkoumat, zda v případě těchto výrobců převládaly během příslušného období podmínky tržního hospodářství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 275, 6.10.2006, s. 1. Dne 23. března 2006 již Komise přijala nařízení (ES) č. 553/2006 z, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, 6.4.2006, s. 3). Po přijetí napadeného nařízení byla opatření rozšířena na dovoz ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao nařízením Rady (ES) č. 388/2008 ze dne 29. dubna 2008, kterým se rozšiřují konečná antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 1472/2006 na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky na dovoz téhož výrobku zasílaného ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao (Úř. věst. L 117, 1.5.2008, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 352, 30.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozsudky ze dne 4. března 2012 ve věci T-401/06, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (Sb. rozh. 2010, s. II-671) a ve spojených věcech T-407/06 a T-408/06, Zhejiang Aokang Shoes a Wenzhou Taima Shoes v. Rada (Sb. rozh. 2010, s. II-747).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 295, 11.10.2013, s. 6.

(4) Dne 19. února 2014 Komise přijala návrh prováděcího nařízení Rady o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla (dále jen „návrh“). V návrhu se uvádí, že z přezkumu žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství vyplynulo, že pro vyvážející výrobce, kterých se týkaly rozsudky, během příslušného období podmínky tržního hospodářství nepřevládaly, že je proto třeba těmto vyvážejícím výrobcům odmítnout zacházení jako v tržním hospodářství, a že by v důsledku toho mělo být obnoveno antidumpingové clo, které bylo původně uloženo napadeným nařízením. Za tímto účelem by návrh obnovil definitivní antidumpingové clo pro vyvážející výrobce, kterých se týkají rozsudky, pro období platnosti napadeného nařízení.

(5) Čl. 1 odst. 4 návrhu zní takto: „Použijí se platná ustanovení týkající se cel s výjimkou článku 221 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾. Sdělení výše cla dlužníkovi lze provést později než po uplynutí tří let ode dne vzniku celního dluhu, ale nejpozději dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.“

V čl. 221 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/1992 (dále jen „celní kodex“) je stanoveno promlčení pro sdělení opětovně uloženého antidumpingového cla dlužníkovi pro jakýkoli dovoz, k němuž došlo před více než třemi lety, pokud tato lhůta nebyla pozastavena po dobu řízení o opravném prostředku podle článku 243 celního kodexu. Ustanovení čl. 1 odst. 4 napadeného nařízení stanovilo, že, není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy, a neobsahovalo žádnou odchylku od čl. 221 odst. 3 celního kodexu. Vzhledem k tomu, že původní sdělení dluhu dlužníkovi bylo v důsledku rozsudků staženo, mohly by hospodářské subjekty legitimně očekávat, že po uplynutí tříleté lhůty stanovené v čl. 221 odst. 3 celního kodexu došlo k promlčení jakéhokoli opětovného uložení dluhu, a že dluh proto „zanikl“⁽²⁾. Po zániknutí dluhu podle čl. 221 odst. 3 by jeho opětovné uložení se zpětným účinkem porušilo legitimní očekávání dotčených hospodářských subjektů.

Na závěr z hodnocení Rady vyplývá, že v tomto případě nelze uplatnit zpětnou působnost odchylky od čl. 221 odst. 3 celního kodexu, jelikož by tak byla porušena legitimní očekávání dotčených hospodářských subjektů.

- (6) Bez zpětné odchylky od čl. 221 odst. 3 by opětovné uložení cel mělo v praxi jen velmi omezený finanční účinek, jelikož původní opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011.
- (7) Navrhovatelé navíc neposkytli údaje prokazující, že přijetí navrženého opatření by na ně mělo dopad.
- (8) Soudní dvůr zrušil napadené nařízení jako celek v rozsahu, v němž se týká navrhovatelů. Účinky rozsudků s ohledem na zrušené opatření tedy nezávisí na žádném dalším aktu, který by měly orgány přijmout. Rada proto dochází k závěru, že článek 266 Smlouvy o fungování Evropské unie neukládá orgánům povinnost, aby v tomto případě opětovně uložily cla,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Návrh prováděcího nařízení Rady o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla se zamítá a řízení týkající se uvedených výrobců se ukončují.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 18. března 2014.

Za Radu
předseda

E. VENIZELOS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 23. února 2006 ve věci C-201/04, *Molenbergnatie* (Sb. rozh. 2006, s. I-2049), bod 41; rozsudek ze dne 28. ledna 2010 ve věci C-264/08, *Direct Parcel Distribution Belgium* (Sb. rozh. 2010, s. I-731), bod 43.